

La tribuna

Gestió «política» de les deixalles

Ens preocupa i ens desagrada haver de fer passar interessos econòmics per sobre de la salut

ROSA
Gili Casals

En la sessió del Consell General del 15 de març passat, teníem a l'ordre del dia l'examen i la votació de la ratificació de l'Acord entre el Principat d'Andorra i el Regne d'Espanya sobre el trasllat de residus.

Era la segona sessió parlamentària d'aquesta legislatura en què es tractava el tema. La primera vegada fou en una sessió de preguntes de control a Govern, el dia 3 de novembre de l'any passat, 26 dies abans que el ministre d'exteriors firmés l'acord a Madrid amb la seva homòloga espanyola.

Tal i com vam fer constar aquell dia, des del Grup parlamentari socialdemòcrata, mai no hem posat en dubte la conveniència d'arribar a un acord per a un tercer conveni per a la gestió de residus amb Espanya; de fet, en l'anterior legislatura, el Govern socialdemòcrata hi va treballar àmpliament ja que el segon acord de gestió de residus entre ambdós països es caducava el 25 de maig del 2011.

El sr Ministre **Camp** així com la consellera **Sílvia Calvo**, ens van exposar els amplis beneficis d'aquest nou conveni en relació als dos precedents en les dues sessions de Consell. De fet, podem estar d'acord amb molts punts de l'acord establert pel Govern amb el país veí.

Ara bé, la novetat més destacable d'aquest nou conveni firmat pel Govern de DA és, també, la que més controvèrsia ens provoca.

El propòsit del Govern, possible ara amb el nou acord, permet al nostre país importar residus de fora, per poder fer funcionar correctament i de manera econòmicament rendible la nostra planta incineradora sobredimensionada. Ens preocupa i ens desagrada haver de fer

passar interessos econòmics per sobre de la salut i com a nosaltres tampoc agrada a molts dels nostres ciutadans. Som coneixedors que les parades obligades, conseqüència del sobredimensionament de la planta incineradora, no són adequades al bon funcionament de la maquinària. I, pitjor encara, sabem que són més nefastes per l'aire que respirem i per conseqüent per a la nostra salut. I això evidentment que tampoc ens agrada!

El govern socialdemòcrata també havia estudiat la possibilitat d'importar residus. Coherent amb la seva responsabilitat, tenia l'obligació de plantejar totes les opcions possibles per gestionar el forn de la Comella, sobredimensionat i heretat de governs anteriors. Convé recalcar que el Govern Socialdemòcrata, tot i estudiar aquesta possibilitat, mai no la va validar, és a dir que no va acordar la importació de residus.

EL DIA 26 de febrer passat, una notícia publicada al diari català *Avui* feia referència al tema de la possibilitat del trasllat de residus d'Espanya cap a Andorra. Em sembla interessant esmentar el que es deia en l'article que començava així: «Andorra necessita escombraries». I continuo: «Les necessita si no vol convertir en un fiasco econòmic la construcció, el 2006, de la gran planta incineradora de la Comella. Es va construir en ple boom econòmic i amb unes previsions d'activitat que s'han esfondrat amb la crisi. Si la planta no crema un mínim de 45.000 tones l'any, el Govern d'Andorra ha de compensar econòmicament la concessionària». Segueixo amb l'article: «L'any 2010 només va poder tractar 39.031 tones, totes procedents d'Andorra, i el 2011 el volum va baixar a 36.583 tones i el Govern d'Andorra es va posar a mirar cap al Sud, cap a Catalunya, on la gestió de residus sempre ha estat un maldecap a les comarques de muntanya i on les polítiques de fre a la incineració estan omplint els dipòsits controlats amb rapidesa.»

A ben segur seria constructiu analitzar el perquè és un problema la gestió de residus en les zones de muntanya del nostre país veí i com ho obviem a casa nostra, país petit, que té la més forta densitat demogràfica d'Andorra a tocar de la planta incineradora. I, tal i com se'ns recordava en un article d'opinió en un diari, amb el centre escolar més gran del país als seus peus. Per tornar a l'article del diari *Avui*, fins i tot, un grup ecologista del país veí hauria aixecat la veu per expressar la seva disconformitat perquè es continuï apostant per la incineració.

De fet, a Catalunya hi ha una veritable pressió social, ambiental i fins i tot econòmica que veu la incineració com un concepte obsolet, del passat, i responsable de greus perjudicis per la salut.

EL PLANTEJAMENT de la planta de la Comella es continua basant en la eliminació dels residus a través de la incineració. I tal i com se'ns va recordar durant la sessió del Consell General del dia 3 de novembre del 2011, la durada de vida d'una planta incineradora és de 20 anys. Donat que aquesta va entrar en funcionament al 2006, encara ens queden uns 14 anys.

La última directiva europea 2008/98/CE estableix una nova jerarquia en la gestió dels residus que comença per la prevenció de l'aparició dels residus i acaba en cinquè i darrer lloc per l'eliminació del residu; fins i tot si aquest serveix per

NOE

A Catalunya hi ha una pressió social i fins i tot econòmica que veu la incineració com un concepte obsolet

a l'aprofitament de substàncies o d'energia.

Queda clar que pels més alts estaments europeus el millor residu és aquell que no es produeix.

Analitzant el nou Pla Nacional de Residus 2012-2016, publicat al BOPA del 18 de gener passat, ens felicitem que Govern comenci a treballar seguint la directiva europea 2008/98/CE i iniciï el plantejament del reciclatge de la matèria orgànica. Tot i això lamentem el minso objectiu del 5% de reciclatge de cara al 2015, el qual ens sembla ben poc ambiciós pel nostre país.

CONVÉ RECORDAR, tal i com es fa en el text mateix de la presentació de la Proposta de ratificació de l'Acord que el Consell General va analitzar el 15 de març, que l'article 31 de la nostra Constitució estableix la funció de l'Estat de garantir a tot hom una qualitat de vida digna i de restablir i mantenir per a les generacions futures un equilibri ecològic racional en l'atmosfera, l'aigua, la

terra i de defensar la flora i la fauna autòctones.

Per tant, pensem que és fonamental recordar l'obligació que tenim de treballar per aconseguir un país exemplar en molts àmbits. Andorra es podria convertir en un país capdavanter, amb una eficiència ambiental de primer ordre en tots els vectors i perquè no, en l'àmbit de la gestió dels residus.

Per tant, els socialdemòcrates pensem que les polítiques de gestió de residus no poden passar per generar o importar matèria prima per una incineradora sinó que el més enginyós i saludable seria establir sistemes de prevenció de la seva aparició. I, en cap cas, no han de passar per absorbir els residus dels estats veïns.

AIXÒ SEMBLARIA totalment coherent per a un país que busca noves oportunitats. El projecte de llei de modificació de la Llei qualificada d'immigració presentada pel Govern, actualment a tràmit parlamentari, innova amb la introducció d'autoritacions de residència per a professionals amb projecció internacional, per a professionals que aportin interès científic, cultural, esportiu, per a persones d'alt poder adquisitiu...

Podem dir el mateix amb el Projecte de llei d'inversió estrangera al Principat, també a tràmit parlamentari, que afirma voler atraure gent innovadora, tecnològicament avançada... amb objectius ambiciosos per aconseguir fer sortir el nostre país de la crisi que l'ofega.

Seria una llàstima que tot això, es veiés dificultat per la pèssima imatge d'un país «que necessita escombraries» (per reprendre la primera frase de l'article de l'*Avui*).

En la sessió del Consell General del 15 de març, vam decidir ratificar el conveni, perquè tot i que permet la importació de residus de fora, confiem que el nostre Govern rectificarà el seu plantejament i deixarà sense efecte aquesta possibilitat. ≡
Consellera General Socialdemòcrata